

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Decimoqvinto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

Et quesui de eis virum qui interponeret sepe, & staret oppositus contra me pro terra ne dissiparem eam, & non inueni. Et effusi super eos indignationem meam, & in igne irae meae consumpsi eos. Quibus verbis deus ostendit, se velle quomodo nos ipsi resistere debeamus, & eius irae pro nobis mutuo occurrere. Sicut de propheta Mose saepe scriptum legitur, ab eo deum esse retentum, ne iram suam super populum Israel effunderet.

DECIMOQ VINTO.

¶ Vbi autem manebunt, qui non solum eiusmodi calamitates ecclesie non curant, non deprecantur, verum etiam rident, in hoc sibi placentes, iudicant obloquuntur, derahunt, cantantes & loquentes de suorum proximorum peccatis, interim tamen ita in trepidi & impudentes, ut ne templum quidem ingredi, missas audire, orare, sese pro bonis Christianis & habere & haberi dubitent. Hi certe egent, pro quibus duplex fiat oratio, vbi simpliciter oratur pro his quos iudicant, derident, condemnant. Qui & ipsi preiuncti sunt futuri, per sinistram latronem, qui Christum in sua passione, defectu, & calamitate incessit, & per omnes qui Christum ita cruci affixum blasphemabant, quo tempore maxime eum adiuuare debebant. O deus quam caeci, imo quam amentes sumus facti omnes Christiani? Quam do finis erit istius irae o pater coelestis: calamitates Christianae reipublicae pro quibus deprecandis in templo & ad missam conuenimus & congregamur deridendi, blasphemandi, & iudicandi? Hoc enim nostra facit infamia sensibilitas. Turca vrbes, regiones, & homines depopulante, templum diripiente, putamus Christianae reipublicae ingentem illam esse iacturam, hic deplangimus, hic in arma & reges & principes vocamus. Sed quod fides interit, quod charitas refrigescit, quod verbum dei omittitur quod omnia breuiter peccatorum genera inualescunt, ibi nemo penitus pugnae meminit. Quin potius Pontifex, episcopi, sacerdotes, monachi, multo deteriores Turcae, quos contra hos spirituales hostes decebat esse duces signiferos, & imperatores huius spiritualis prelij, ipsimet sunt eiusmodi Turcarum, & diabolici exercitus principes & antesignani. Sicut Iudas Iudeorum Christum capientium. Oportebat Apostolum Episcopum, sacerdotem, & vnum ex optimis esse qui aggrediretur Christum opprimere. Ita oportet Christianam reipublicam ab iis a quibus defendenda erat, subuerti, ipsis tam interim semper opinione sua ita fortibus ita magnanimis, ita prudenter, ut Turcas deuorare velint, & sic caula & domo domi a se icta.

Duri, quos
non miseret
calamitas
Ecclesie.

Similis latro
ni sinistro in
Cruce ridendi
Christum,

sa, & ardente relieta, vna cum ouibus & quicquid in ea est, nihilominus lupum in frutibus latentem persequi. Hoc igitur est reus, hæc merces merita & digna ingratitude nostra pro gratia, quam nobis Christus gratis suo precioso sanguine, anxio labore, & acerbissima morte affecutus est.

DECIMOSEXTO.

¶ Ecce ubi nunc sunt ociosi isti, nescientes quomodo bona operari facere debeant. Vbi sunt qui Rhomam, qui ad S. Iacobum curstant? Proponet tibi hoc vnicum bonum opus missam, respiciens proximi tui calamitatem & miseriam miserere eius vicem, conquerere hoc deo, ora pro eo, idipsum pro omnibus totius reipublice Christiane calamitatibus faciens, præsertim pro principibus, prælatis, & potestatibus, quas deus nobis omnibus pro intolerabili poena & plaga patitur tam culpabiliter & insigniter lasbi & corrupti. Hoc enim diligenter & ex animo faciens, certus esto te esse ex optimis bellatoribus & ducibus, non solum contra Turcas, sed etiam aduersus malos demones & potestates inferorum. Hoc vero non facienti, quid queso profit, omnia omnium sanctorum miracula facere? & omnes Turcas trucidare, interim tam culpabili & reo inuento, & qui sui proximi calamitates non curat, per hoc contra charitatem peccans? Nam Christus in extremo iudicio non interrogabit, quantum pro te oraueris, ieiunaueris, peregrinatus sis, hoc vel illud feceris, sed quantum alijs vel infimis boni feceris. Sunt autem proculdubio inter infimos etiam qui peccatis, & spirituali egestate, carcere & inopia premuntur, quorum nunc multo plures sunt quam qui corporali calamitate laborant. Itaque caue tibi. Nostra enim electa opera & peculiariter nobis proposita abducunt nos super & in nosipsos, ita ut nostram tantum & utilitatem & salutem queramus. Sed dei præcepta cogunt nos ad nostrum proximum, ut nos per ea aliorum tantum saluti subseruiamus, exemplo Christi in cruce, non pro se tantum, sed magis pro nobis oranti, quum diceret: Pater ignosce illis, quoniam nesciunt quid faciunt. Ita oportet & nos invicem alium pro alio orare. Ex quo unusquisque cognoscere possit quam peruersus & improbus populus sit, detractores, temerarii iudices, & contemptores aliorum, nihil aliud facientes quam contemnentes eos pro quibus orare debeant. In quo vitio nemo adeo profunde heret ut facientes propriæ electa bona opera, peculiariter coram hominibus speciosi & apparentes, propter eorum pulchritudinem & speciosam vitam in multiplicibus bonis operibus.

Præcepta dei
adigunt nos
ad curam pro
proximo.